

Publicerad 2010-09-13 00:26 av Engelflickan

Ars amandi

Vackra är orden du viskar till mig
i vår oändliga tidsrymd som är nuet
där känslan av att vi är odödliga
och oövervinnliga återkommer
liksom vågorna slår in mot stranden

I skydd av kärlekens komplexa enkelhet
är vi vackra när vi drömmer
om det stormande havets oändliga skönhet
och rosors oemotståndliga törnar

Den brännande känslan i bröstet
är underskön när jag ser på dig
med mina blå naiva kärleksögon
så att hjärtat fattar eld och
världen sjunger omkring mig

Tätt intill, så nära att tusen spindlar kryper i mitt skinn
vill jag ha dig för att rysa av välbehag och tappa andan
av tanken på att du kan försvinna

Så hårt att mina knogar vitnar, rodnande av ansträngningen
gräver våra fyra händer in sig i älskande själers historia
ändrar, skakar om, bygger nya dimensioner
där den andre blir elixiret till livet och till flykten

Stirrande på allt det vackra omskakande som är du
blir det omöjligt att inte snubbla
tappa kompassen och mista vägen
som redan var utstakad för mig

Jag vandrar hellre i blindo
med mina suddiga konturer
och diffusa ramar än utan dig
för just nu bubblar det i halsen av skratt
och eldflugorna kring din hjässa
är det vackraste jag sett

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Engelflickan med Poeter.se id #34650 innehar upphovsrätten